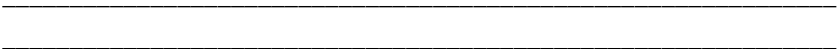
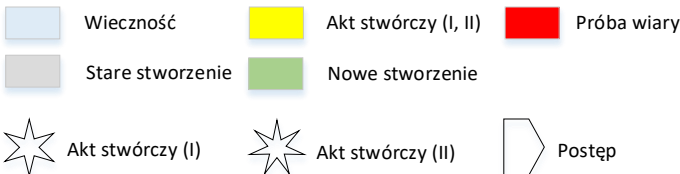
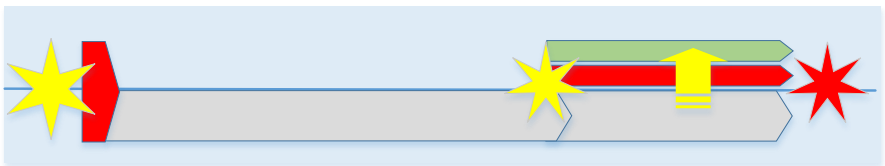


Boży plan dziejów człowieka i zbawienia

Nasz kontekst

- Chcemy rozwinąć wśród nas kulturę modlitwy.
- Omówiliśmy tematy dotyczące modlitwy osobistej, w dwójkach i trójkach, w większej grupie i modlitwy publicznej.
- Stwierdziliśmy, że gdy Pan powiadamia nas o czymś w modlitwie, a Jego komunikaty pojawiają się na ekranie naszego sumienia, które jest tym obszarem naszego jestestwa, w którym Bóg i my wiemy to samo lub możemy dojść do wspólnego zdania, to możemy mówić o *doświadczeniu prorokowania*.
- Powiedzieliśmy, że nasze prorokowanie wpisuje się w prorocтва biblijne, jest ich uszczegółowieniem w odniesieniu do naszego życia, naszego stanu i powołania.
- Zabraliśmy się za prorocтва biblijne. Stwierdziliśmy, że nie są one łatwe i że warto rozpocząć od prorocत्व, których znaczenie jest najbardziej oczywiste, aby następnie zmierzyć się z prorocत्वami mniej oczywistymi.
- Przyświeca nam w tym spostrzeżenie, że skoro wszystko na świecie toczy się pod dyktando prorocत्व, chcemy wykorzystać fale dziejów, aby — niczym surfer — na nich płynąć, a nie dać się przez nie roztrzaskać o skały.

Najogólniej: Pięć kolorów i trzy figury



1. Stworzenie człowieka wraz z jego światem jest epizodem, lub małą częścią, krótką lekcją wieczności.
 2. Dzieje człowieka wraz z jego światem są rozpięte między stworzeniem a oceną, próbą lub sądem.
 3. Stworzenie człowieka wraz z jego światem od zawsze miało być dwuetapowe — pierwsze i drugie.
 4. Stworzenie człowieka wraz z jego światem od zawsze i nieuchronnie (strzałka) miało łączyć się z próbą wiary, wierności i zaufania.
 5. Jezus Chrystus jako pełne objawienie Boga lub jako Ten, w którym i przez którego Bóg objawił się w całej pełni, od zawsze miał być główną postacią planu dziejów zbawienia człowieka wraz z jego światem, rozpiętego między stworzeniem a sądem.
 6. Każdy kolor i każda figura składa się na piękny schemat, ale musi być traktowana osobno; można je łączyć, ale nie wolno ich mieszać.
 7. W końcu omówmy cały ten plan dziejów człowieka i zbawienia: Bóg, w Chrystusie, stworzył człowieka i natychmiast postawił go przed próbą wiary, wierności lub zaufania. Człowiek nie mógł nie podjąć decyzji, a kiedy ją podjął, podjął ją nie po Bożej myśli, odmówił Bogu zaufania, spadł pod kreskę, uczynił się starym stworzeniem, nieuchronnie zmierzającym na sąd. Bóg jednak tak ukochał świat, że posłał swoje Syna, by ratować ludzi świadomych swojego zagubienia. Ten ratunek polega na tym, że Jezus Chrystus, przez swoje dzieło odkupienia, stwarza człowiekowi drugą nieuchronną możliwość skorzystania z próby wiary, podjęcie decyzji *po* Bożej myśli, tak by przez wiarę stać się nowym stworzeniem — i jako nowe stworzenie zmierzać ku ostatecznej próbie — ku ocenie, na sąd. Druga próba wiary jest nieuchronna. Jako taka jest — podobnie jak pierwsza — wolnym wyborem człowieka. Jej niepodjęcie nie zmienia podążania człowieka na sąd.
-

SMS

1. Dobrać w czasie wakacji biblijne wersety do każdego z siedmiu powyższych punktów. _____
 2. Powiązać z tym ogólnym schematem proroctwa mniej szczegółowe. _____
 3. Przetawiony Boży plan dziejów człowieka i zbawienia nie odnosi się tylko do proroctw, lecz także do kwestii etycznych: Zastanów się, co można by uznać za podstawę etyki czy moralności nowego stworzenia. _____
-